

Svetlo v živote a viere kresťanov

Položme si otázku, kolík z tých, ktorých sme v živote stretli, boli svetlom našej cesty k nebeskému otcovi? Pre ktorých sme takým svetlom my? Odpoveďou je náš život tu na zemi. Či kráčať správnu cestou, cestou lásky, nádeje a spásy, či sú pre nás prvoradá vedľajšie záujmy, tak ako to povedal svätý otec pápež Benedikt XVI. pri svojej návšteve v Nemecku, alebo skutočný život vo viere. Teda otvoríme svoje srdce Ježišovi Kristovi alebo ho zaprieme, ako to urobil apoštol Peter, keď sa ho pýtali, či je učeníkom Ježiša Krista. Zobrať na seba kríž a nasledovať ho, by malo byť povinnosťou a cieľom každého kresťana. Pri poslednom súde Ježiš Kristus povedal všetkým, ktorí ho nasledovali a dodržiavali jeho učenie tieto slová: "Podťe Blahoslavení do nebeského kráľovstva, bol som hladný, dali ste mi najesť,

bol som smädný, dali ste mi napiť, bol som nahý, a odeli ste ma, bol som vo väzení, a navštívili ste ma, bol som chorý, a opatrovali ste ma, bol som pocestný, a prichýlili ste ma, pomohli ste aj maličkým, to mne ste pomohli". Tým, ktorí sa ho zriekli a zanevreli na neho, povie: "Odídte zlorečení do večného zatratenia, kde bude plač a škrípanie zubami. Bol som hladný, a nedali ste sa mi najesť, bol som smädný, a nedali ste sa mi napiť, bol som nahý, a neodeli ste ma, bol som vo väzení, a nenavštívili ste ma, bol som chorý, a neopatrovali ste ma, bol som pocestný, a neprichýlili ste ma, nepomohli ste ani tým maličkým, to mne ste nepomohli". Aký život žijeme tu na zemi, taký bude náš život vo večnosti. Pouvažujme nad tým.

František Kovalík

Stretnutie rodín vo Valencii

V júli sa konalo vo Valencii (Španielsko) už piate stretnutie rodín, ktoré sa koná v trojročných intervaloch s motom "Odovzdávanie viery v rodine". Stretnutie sa konalo za účasti Sv. Otca Benedikta XIV. Z jeho zaujímavého prejavu si dovoľím citovať: "Mojim želaním je predložiť cirkvi ústrednú úlohu rodiny založenej na manželstve. Ono je podľa Božích plánov nenahraditeľnou inštitúciou a jeho základnú hodnotu cirkev nesmie prestať ohlasovať. Počaté stvorenie musí byť vychovávané vo viere, milované a chránené. Je potrebné, aby farské spoločenstvá podali rodinám pomocnú ruku ako z duchovnej, tak i z materiálnej stránky". Spomenul aj starých rodičov, ktorých nazval zárukou citu a nežnosti. V biblickom ponímaní je rodina zložená nielen z rodičov a detí, ale aj zo starých rodičov a predkov. Rodina je tak spoločenstvom generácií a zárukou tradícií. Rodičia majú

odovzdať deťom to, čo dosiahli ako šťastie. Kresťanská rodina odovzdáva vieru vtedy, keď rodičia učia svoje deti modliť sa a zároveň sa modlia s nimi, keď ich privádzajú k sviatostiam a uvedú ich do života cirkvi. Cirkev učí rešpektovať nerozlučiteľnosť manželstva medzi jedným mužom a jednou ženou. Len to zaručuje šťastný život deťom, a tým aj budúcnosť spoločnosti.

Stretnutia sa zúčastnili aj veriace rodiny zo Slovenska na čele s mons. Milanom Chauturom. Odznali tu svedectvá rodín, bolesť i radosť bola obsahom výpovedí rodín z celého sveta. Sme presvedčení, že len šťastné rodiny vytvárajú spokojnú spoločnosť s radosným pohľadom do budúcnosti. Ďalšie stretnutie rodín celého sveta bude v roku 2009 v Mexiku.

podľa Katolíckych novín
spracoval Ing. Sabol

Výmenný pobyt nemeckých študentov v Gelnici

Gymnázium v Gelnici organizuje úspešne už desať rokov pre nás študentov atraktívny a prospešný výmenný pobyt v spolupráci s komplexom obchodných škôl v Offenburgu. Rok 2006 nebol výnimkou. V apríli podnikli niektorí gelnickí stredoškólači cestu do Offenburgu a tradične v septembri nám návštevu oplatili naši nemeckí kolegovia. Prijemnou zmenou bolo, že tentoraz k nám zavítal okrem nám už dobre známeho pána Helmuta Sürbecka aj sám riaditeľ offenburgských škôl, pán Bernhard Droll.

Bolo ráno, 15. septembra, keď každý z nás, slovenských účastníkov výmenného pobytu, stál so zaspátymi očami plný očakávania na stanici v Margecanoch. Krátko pred deviatou ohlásili príchod rýchlika z Prahy, v ktorom sa viedli naši nemeckí kamaráti. Po šty-

roch mesiacoch mailovania sme sa znova stretli, tentoraz na slovenskej pôde.

Skupinku zahraničných študentov sme si rozdelili do rodín. Každý sa mohol rozhodnúť, aké krásy Slovenska počas víkendy svojmu hosťovi ukáže. Niektorí navštívili Pieniny, iní Markušovce, no všetci sme sa zišli na kojšovskej diskotéke. Rodinný víkendový program sme zakončili príjemnou spoločnou grilovačkou.

V pondelok sme nemeckých hostí povodili po našej východoslovenskej metropole, Košiciach, v sprievode našich a ich učiteľov. Na druhý deň sme spoločne absolvovali turistickú prechádzku zo Štrbského na Popradské pleso. Na spiatocnej ceste sme neobišli ani náš európsky unikát, Spišský hrad. Trojdňový rýchlokurz po "Slovenskom východe" sme v stredu zakončili návštevou

Dobšinskej ľadovej jaskyne. Po návrate do Gelnice sme sa večer všetci zišli a vymieňali sme si zážitky a emócie. Napriek tomu, že nás čakalo skoré ranné vstávanie, zabávali sme sa dlho do noci. A čo nám tých pár dní dalo?

Aj tento rok vznikli pevné obojstranné (a dúfajme, že aj trvalé) priateľstvá. A aj keď niektorým z nás robí

nemčina ešte sem-tam problémy a na druhej strane, nemeckí študenti počuli slovenčinu naživo prvýkrát, zišli sme, že keď sa stretnú mladí ľudia rovnakej krvnej skupiny, strácajú sa všetky jazykové bariéry.

Ivica Kuchtová,
a Simona Fedorová,
študentky 3. ročníka
Gymnázia v Gelnici

